

Nr 166.

Ankom till riksdagens kansli den 21 maj 1940 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till särskild ersättning för debitering av värnsskatt.

(3:e avd.)

I propositionen nr 204 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden den 12 april 1940, föreslagit riksdagen att till Särskild ersättning för debitering av värnsskatt för budgetåret 1940/41 under sjunde huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 175,000 kronor.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 78 med förslag till förordning om värnsskatt m. m., medgav 1939 års urtima riksdag, att ersättning för debitering av värnsskatt finge utgå av statsmedel, samt anvisade för ändamålet å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1939/40 under sjunde huvudtiteln ett förslagsanslag av 160,000 kronor.

Kungörelser i ämnet utfärdades den 15 december 1939 (nr 859 och 869). Enligt dessa skulle till debiteringsförrättarna utgå ersättning med 10 öre för varje debiterad skattepost. I de magistratsstäder, där debiteringsförrättarnas sportler indragits till stadens kassa, skulle — oavsett städernas principiella skyldighet att bekosta debitering och uppbörd av kronoutskylder — ersättningen utgå till staden.

I propositionen nr 185 till årets riksdag har Kungl. Maj:t framlagt förslag till förordning om värnsskatt för budgetåret 1940/41. Enligt detta förslag skola bestämmelser rörande skattens debitering och uppbörd utfärdas i administrativ ordning, varvid förutsatts, att värnsskatten skall upptagas å särskild debetsedel och erläggas vid särskild uppbörd.

Enligt Kungl. Maj:ts förslag i nu förevarande proposition skall debetsedelslösen icke uttagas, utan i stället liksom år 1940 viss ersättning av statsmedel beredas debiteringsförrättarna. Antalet skatteposter för hela landet har vid tillämpning av de i propositionen nr 185 förordade grunderna för skattens utgörande uppskattats till c:a 2,500,000.

I fråga om grunderna för ifrågavarande ersättning anför *departementschefen* följande.

Vid bestämmande av grunderna för ersättningen bör hänsyn tagas till att debiteringen av den nya värnsskatten blir något mera tidsödande än vad fallet var med den förra dels emedan den skall debiteras efter skala (tabell) och dels därför att den av kontrollhänsyn måste debiteras även i inkomstlängden. Å andra sidan kan debiteringen utsträckas över en betydligt längre

tid än som kunde ske vid den föregående värnskatten, varigenom behovet av extra arbetskraft kan nedbringas. Det bör i detta sammanhang erinras därom, att ersättningen icke avser att täcka annat än de direkta merkostnader, som debiteringsförrättarna åsamkas därigenom att värnskatten icke — såsom fallet på sin tid var med extra inkomst- och förmögenhetsskatten — debiteras å den vanliga kronodebetsedeln utan å särskild debetsedel. Det torde icke kunna bestridas, att med denna utgångspunkt ersättningen sådan den bestämdes för budgetåret 1939/40 — 10 öre för varje debiterad skattepost — visat sig vara väl rikligt tillmätt. Ersättningen till häradskrivarna varierade mellan 327 och 2,411 kronor och var i medeltal något över 900 kronor för varje fögderi. Vid bedömande av frågan om ersättningens storlek bör därjämte uppmärksammas att om debetsedelslösen skulle påföras de skattskyldiga enligt eljest gällande grunder (se kungörelsen den 3 december 1897, nr 112, angående ersättning till vederbörande tjänstemän för utfärdande av debetsedlar), lösen för det stora antalet debetsedlar å 5 kronor skulle utgöra endast 3 öre.

Efter övertvägande av de synpunkter, som sålunda kunna läggas på frågan, har jag funnit mig böra förorda, att ersättningen bestämmas att utgå med 7 öre för varje debiterad skattepost. Liksom vid värnskatten för innevarande budgetår torde — oavsett städernas principiella skyldighet att bekosta debitering och uppbörd av kronoutskylder — i stad, där debiteringsförrättarens sportler indragits till staden, ersättning för debiteringen böra utgå till denna. Då såsom förut nämnts antalet skatteposter för hela landet kan beräknas till 2,500,000, torde för ändamålet ett belopp å 175,000 kronor böra anvisas såsom förslagsanslag under sjunde huvudtiteln.

Utskottet.

På hemställan av bevillningsutskottet i dess utlåtande nr 24 har riksdagen numera antagit det i propositionen nr 185 framlagda förslaget till förordning om värnskatt för budgetåret 1940/41. Vid sådant förhållande och då utskottet för sin del icke har något att erinra mot Kungl. Maj:ts i nu förevarande proposition (nr 204) gjorda framställning om ersättning för debitering av nämnda värnskatt, får utskottet hemställa,

att riksdagen må till *Särskild ersättning för debitering av värnskatt* för budgetåret 1940/41 under sjunde huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 175,000 kronor.

Stockholm den 21 maj 1940.

På statsutskottets vägnar:

PER GUSTAFSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit
från första kammaren: herrar *Gustafsson* i Benestad, *Nilsson* i Malmö, *Johansson* i Fredrikslund, *Oscar Olsson*, *Asplund*, *Pauli*, *Heiding*, *Carlström*, *Larsson* i Varberg, *Magnusson* i Kalmar, *Bäckström* och *Ekströmer* samt

från andra kammaren: herrar *Jansson* i Falun, *Törnkvist*, *Svensson*, *Eriksson* i Stockholm, *Danielsson*, *Persson* i Falla, *Andersson* i Prästbol, *Isacsson*, *Persson* i Tidaholm, *Andersson* i Södergård, *Viklund* och *Eriksson* i Frägsta.